

związku z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 1.08.1997 r. *Skargę Konstytucyjną*.

Jako przedmiot skargi konstytucyjnej wskazuje:

niezgodność z Konstytucją RP przepisów ustawy z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do gmin wyznaniowych żydowskich w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z dnia 26 kwietnia 1997 r. Dz.U.97.41.251) w zakresie jej artykułów: art. 32 ust. 1, art. 32 ust. 2, art. 32 ust. 4, art. 33 ust. 4 i art. 33 ust. 5;

Powyższe regulacje, naruszają następujące przepisy Konstytucji:

art. 2, art. 7, art. 9, art. 21, art. 25, art. 31, art. 32, art. 37, art. 45, art. 64, art. 78.

Określając podstawy skargi konstytucyjnej wskazuje, iż:

- 1) orzeczeniem organu władzy publicznej, z którym skarżący łączy naruszenie przysługujących mu praw i wolności konstytucyjnych jest wyrok NSA w Warszawie z 04.2008 r. doręczony w dniu 19.06.2008 r., wydany w sprawie
- 2) podmiotowe prawa i wolności o charakterze konstytucyjnym, których naruszenie skarżący łączy z wydaniem w/w orzeczenia to
 - prawo do ochrony własności

- prawo do rozpoznania sprawy przez niezawisły Sąd
- prawo do kontroli instancyjnej i sądowej wydanego rozstrzygnięcia przez organ administracji;
- zasada sprawiedliwości;
- zasada legalizmu (praworządności);
- zasadę równości wobec prawa i równego traktowania;
- prawo do niedyskryminowania w życiu gospodarczym;

3) określając w jaki sposób wyrok NSA w Warszawie z dnia

04.2008 r. wydany w sprawie _____ prowadzi do naruszenia konstytucyjnych praw lub wolności skarżącego wskazuję, iż na jego podstawie została sanowana sytuacja w której skarżący, pomimo przysługiwania mu pełni praw do nieruchomości nie może z niej korzystać zgodnie z jej społeczno gospodarczym przeznaczeniem, tylko z tego powodu, iż w stosunku do tej nieruchomości Gmina Wyznaniowa Żydowska zgłosiła wniosek restytucyjny, który nie został rozpoznany od ponad 9 lat i z uwagi na treść zakwestionowanych przepisów ustawy postępowanie administracyjne regulujące proces inwestycyjny (zabudowę nieruchomości) musi zostać zawieszona, a wobec braku możliwości wpływania przez skarżącego na tok

postępowania przed Komisją Regulacyjną do Spraw Gmin Wyznaniowych Żydowskich nie ma on możliwości brania udziału w postępowaniu, które dotyczy jego praw i obowiązków. W ten sposób wskazywany wyrok NSA, oddalający skargę na wyrok WSA w L , treścią którego oddalono skargę na decyzje SKO w L w przedmiocie uchylenia decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu usankcjonował sytuację prawną skarżącego, w której – w oparciu o zakwestionowane przepisy ustawy z dnia 20 lutego 1997 r. o *stosunku Państwa do gmin wyznaniowych żydowskich w Rzeczypospolitej Polskiej* (Dz.U. z dnia 26 kwietnia 1997 r. Dz.U.97.41.251) – naruszono wskazane powyżej prawa i wolności gwarantowane treścią konstytucji;

- 4) przedstawiając argumenty wskazujące na ostateczny charakter wyroku NSA w Warszawie z dnia 04.2008 r., wydanego w sprawie wskazuję na treść art. 168 i art. 173 ustawy dnia 30 sierpnia 2002 r. *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U. z dnia 20 września 2002 r.), z treści których wynika, iż od orzeczenia wydanego w wyniku

rozpoznania przez NSA skargi kasacyjnej środek odwoławczy nie przysługuje, a zatem jest ono ostateczne w toku instancji

- 5) jako datę doręczenia Skarżącemu orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie będącej podstawą skargi konstytucyjnej, czyli wyroku NSA w Warszawie z 04.2008 r., wydanego w sprawie wskazuje 19.06.2008 r.;
- 6) podając argumenty przemawiające za tym, iż zakwestionowane w Skardze Konstytucyjnej regulacje prawne stanowiły podstawę wydania wyroku NSA w Warszawie z dnia 04.2008 r., wydanego w sprawie wskazuje na treść jego uzasadnienia, a w szczególności na stronę 6 i 7, gdzie NSA wyraźnie wskazuje, iż nie jest powołany do oceny konstytucyjności przepisów kwestionowanych w niniejszej skardze, a zarazem – wobec ich obowiązywania - na ich podstawie wydaje przedmiotowe orzeczenie kończące postępowanie w sprawie

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

Skarżąca Spółka jest użytkownikiem wieczystym nieruchomości stanowiącej działkę gruntu ozn. nr położoną w L przy ul.

W związku z planowaną inwestycją w postaci wybudowania na tej nieruchomości budynku mieszkalnego wielorodzinnego Spółka zainicjowała postępowanie administracyjne w efekcie którego uzyskała *Decyzję nr* o ustaleniu warunków zabudowy.

Odwołanie od tej decyzji złożyła Gmina Wyznaniowa Żydowska w W , która jako właściciel nieruchomości stanowiącej działkę nr położonej w L przy ul. , bezpośrednio sąsiadującej z w/w działką nr wskazała, iż 12.1998 r. złożyła wniosek o wszczęcie postępowania regulacyjnego w myśl ustawy z 20.02.1997 r. i domaga się przyznania odszkodowania za tę działkę. Z uwagi na te okoliczności oraz treść art. 32 pkt 4 domagała się zawieszenia postępowania.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w L w *Decyzji* podzieliło pogląd *Odwołania* i uchyliło zaskarżoną decyzję w całości i przekazało sprawę do ponownego rozpoznania.

Spółka wniosła *Skargę* na tę *Decyzję* do WSA w L .

WSA w L wyrokiem z 06.2007 r. w sprawie
oddalił *Skargę*.

Spółka wniosła *Skargę kasacyjną* na ten wyrok WSA w L .

NSA w Warszawie wyrokiem z 04.2008 r. wydanym w
sprawie oddalił skargę.

Zarówno WSA jak i NSA podzieliły pogląd SKO, iż przepisy ustawy z dnia 20.02.1997 r. nakazują zawieszenie każdego postępowania administracyjnego, o ile dotyczy ono nieruchomości objętej tzw. „*wnioskiem regulacyjnym*”

Analiza prawna

Wobec treści art. 2, art. 7, art. 9, art. 21, art. 25, art. 31, art. 32, art. 64 Konstytucji RP zakwestionowane przepisy ustawy z dnia 20 lutego 1997 r. o *stosunku Państwa do gmin wyznaniowych żydowskich w Rzeczypospolitej Polskiej* (Dz. U. z dnia 26 kwietnia 1997 r. Dz.U.97.41.251) w zakresie jej artykułów: art. 32 ust. 2, art. 32 ust. 4, art. 33 ust. 4 i art. 33 ust. 5 są z nimi niezgodne.

Przede wszystkim należy zakwestionować zapis ust. 2 art. 32 wobec treści którego uczestnikami postępowania regulacyjnego są, oprócz wnioskodawcy (Gminy Wyznaniowej Żydowskiej) wyłącznie zainteresowane jednostki państwowe, samorządowe i wyznaniowe.

Zapis ten wyłącza z kręgu uczestników postępowania podmiot, któremu przysługują aktualnie prawa do nieruchomości. Oznacza to, iż nie ma on żadnej możliwości reprezentowania i ochrony swoich praw w tym postępowaniu, poprzez co jest całkowicie wyłączona możliwość wpływania na treść orzeczenia Komisji Regulacyjnej.

Taka konstrukcja przepisu art. 32 ust. 2 sankcjonuje naruszenie podstawowych prawa konstytucyjnych.

Niekonstytucyjność zapisów ustawy jest jeszcze dalej posunięta, gdyż w myśl wobec treści art. 33:

- tylko uczestnicy postępowania mogą zawrzeć ugodę przed zespołem orzekającym;
- ugody i orzeczenia mają moc sądowych tytułów egzekucyjnych;
- orzeczenie jak i ugoda stanowią podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i w ewidencji gruntów;
- od orzeczenia zespołu orzekającego nie przysługuje odwołanie.

Zapisy te oznaczają, iż w systemie prawnym RP, pomimo zapisów Konstytucji i treści ratyfikowanych *Konwencji* międzynarodowych istnieje i funkcjonuje powołany do życia *quasi-organ* administracji, który wydaje niezaskarżalne na żadnej drodze orzeczenia, mające

charakter konstytucyjny, zrównany z mocą prawomocnych orzeczeń sądowych i ostatecznych decyzji administracyjnych.

Orzeczeniom takim również nadaje się klauzulę wykonalności, co wynika wprost z treści zarządzenia wykonawczego do zakwestionowanej ustawy - ZARZĄDZENIA MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI z dnia 10 października 1997 r. *w sprawie szczegółowego trybu działania Komisji Regulacyjnej do Spraw Gmin Wyznaniowych Żydowskich.* (M.P. z dnia 16 października 1997 r. M.P.97.77.730).

Sytuacja ta jest nie do pogodzenia ze standardami i regułami funkcjonowania demokratycznego państwa prawa.

Okazuje się bowiem, iż Komisja, składająca się z wyznaczonych pracowników organu administracji i osób fizycznych, wyznaczonych przez Zarząd Związku Gmin, czyli *de facto* i *de iure*, osób zainteresowanych w sprawie i orzekających o własnych roszczeniach, pomimo zasady *nemo iudex prioprius in causa sua*, jest uprawniona do wydawania orzeczeń zrównanych z orzeczeniami wydawanymi przez niezależne Sady i umocowane do tego organy administracji, wydawane po przeprowadzeniu postępowania

dowodowego, chronionego przez gwarancję kontroli instancyjnej rozpoznawania spraw.

Sytuacja taka narusza zasadę legalizmu, równości wobec prawa oraz sprawiedliwości i prawa do Sądu.

Zakwestionowane przepisy nie tylko naruszają merytoryczną treść konstytucyjnych praw i wolności ale godzą również w proceduralne gwarancje ich realizacji.

Jak wynika bowiem z art. 32 ust. 4 - *Postępowanie sądowe lub administracyjne dotyczące nieruchomości, o których mowa w art. 30, ulega zawieszeniu, a sądy oraz organy administracji rządowej i samorządowej przekazują ich akta do Komisji Regulacyjnej.*

Okazuje się zatem, iż zapis ten przyznaje całkowity i dominujący priorytet rozpoznaniu sprawy przez Komisję, któremu są podporządkowane biegi wszystkich postępowań dotyczących przedmiotowej nieruchomości.

Wobec tego, co wskazano powyżej, osoba zainteresowana, jaką jest aktualny właściciel albo użytkownik wieczysty nieruchomości będącej przedmiotem postępowania nie ma możliwości brania udziału w postępowaniu regulacyjnym i wpływania na jego bieg, a

